पवित्र जचुः ।

तेजोभागैस्ततो देवा अवते कृ हिंवो महीं।
प्रजानामुपकाराधें भूभारहरणाय च ॥ २०॥
यदिन्द्रदेहजं तेजस्तमुमोच स्वयं छषः।
कुन्त्यां जातो महातेजास्ततो राजा युधिष्ठिरः॥ २१॥
बखं मुमोच पवनस्ततो भीमो व्यजायत।
शक्तवीर्वाहतस्वैव जन्ने पार्थो धनच्नयः॥ २२॥
उत्पन्नी यमजो माद्रां शक्तरूपौ महाबुती।
पच्चधा भगवानित्यमवतीर्साः शतकतः॥ २३॥
तस्योत्पन्ना महाभागा पत्नी छच्णा हुताशनात्॥ २४॥
शक्तस्वैतस्य सा पत्नी छच्णा नान्यस्य कस्यचित्।
योगीश्वराः शरीराणि कुर्व्वन्ति बहु ज्ञान्यपि॥ २५॥
पच्चानामेकपत्नीत्विमित्येतत् कथितं तव।
श्रूयतां बखदेवोऽपि यथा यातः सरस्वतीं॥ २६॥
र्वत मार्केखेवपुरावे स्त्रविक्रिया॥ ॥।

वस्रोऽध्यायः ।

→

पश्चिम ऊचुः॥

रामः पार्थे परां प्रीतिं जात्वा कृष्णस्य लाङ्गली। चिन्तयामास बहुधा किं कृतं सुक्ततं भवेत्॥१॥